

Spr. 4210. मृगस्य घर्षमाणस्य (so die ed. Bomb.) *sich reibend* MBh. 3, 17228.

— घ्रव, पाणि-ग्रामवघृष्य (Conj.) *abreiben* Spr. 8231.

— नि vgl. निघर्ष fg., निघृष; — निम् vgl. निघर्षण.

घर्ष vgl. दत्त°.

घर्षण 2) मुक्ताखलस्य शाणाश्मघर्षणं नोपयुज्यते *das Abreiben auf einem Probirstein* Spr. 3331.

घस् vgl. गध, गिध; mit नि vgl. निघस; mit प्रति, °ज्ञाघ und अ° (क्व्य) *verschlungen* Kāth. 32, 7.

घस्मर 1) HALĀJ. 2, 195. BHATT. 2, 38. दावानल BHĀMINI. 1, 32 (nach AUFRECHT). — Vgl. भव°.

घन 2) HALĀJ. 1, 106. PĀṆYANĀTHAK. 4, 12 (nach AUFRECHT).

घट 2) b) richtig घट die neuere Ausg. — घाट und घाटक nom. ag. von घट; s. दत्त°.

घाटिक vgl. दीर्घ°.

घात 2) a) कपित्थैः स्वाडुभिः सेहे किं न घातान् KATHĀS. 61, 53. 122, 87. — c) विश्वासघातः (so ist zu lesen) WEBER, RĀMAT. UP. 336 (20). — f) in der Astr. so v. a. Eintritt Ind. St. 10, 276. 318. fg.

घातक 1) KATHĀS. 112, 161, wo विश्वस्तघातकः zu schreiben ist. — 3) so v. a. वाधक *aus dem Holz des घातक (= वधक) bestehend* ÂṢV. Çr. 9, 7, 8, wo वा an den Schluss des vorhergehenden Absatzes gehört und der Comm. irrt.

घातन 1) vgl. घतन. — 4) HALĀJ. 2, 322. °स्थान *Schlachthaus* 440.

घाँति UNĀDIS. 4, 124. 2) = पत्तिबन्धनी (°बन्धन ÇKDR. nach UNĀDIK.) *Vogelnetz* UGĒVAL.

घातिन् 1) a) कृष्ण° *auf eine hinterlistige Weise* KATHĀS. 64, 87. — b) विश्वास° MBh. 3, 625.

घात्य zu vernichten KATHĀS. 72, 273.

घालन्व N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 42.

घास TS. 6, 5, 9, 3. KATHĀS. 39, 121. 127. पाथश्चलुकेन घासमुद्या वा Spr. 769. तृतिर्नास्ति महेदरस्य बहुभिर्धसैः पलशिरपि 3812. घासाह्वासम् Bissen um Bissen d. h. wohl Stück um Stück AV. 18, 2, 26. — Vgl. निज्ञ°, मृत्ता°.

घुट mit घ्रव, NILAK. erklärt घ्रवघोटित durch झटणीकृत.

— व्या, °घुटित *zurückgekehrt* Vet. in LA. (II) 17, 21.

घुण, घुणन्तेकवर्णोपमा Çiç. 3, 58; vgl. घुणान्तर.

घुणान्तर, °वत् MALLIN. zu Çiç. 3, 58. घुणक्वर् im Prakrit RATNĀV. 30, 7.

घुण्ट, घुण्टक HALĀJ. 2, 360.

घुरण UNĀDIS. 2, 83. m. = शब्द UGĒVAL.

घुर्युर 2) H. an. 3, 266. घुर्युरिका MED. t. 113.

घुश्मशलिङ्ग n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 64, b, 2.

1. घुष् caus. *laut verkünden* LA. (II) 90, 18.

— उद् *laut verkünden*: इमानि दृषणान्युद्घुष्यते SARVADARÇANAS. 62, 11. — caus. dass.: इति तदा दिव्या वागुद्घोषयत् KATHĀS. 31, 21.

— प्रोद् vgl. प्रोद्घोषणा.

— परि *laut verkünden*: परिघुष्यत्: (sic) SARVADARÇANAS. 90, 12.

घुसणा HALĀJ. zu KHANDAS 6, 42 (Ind. St. 8, 381).

घूर्ण, घूर्णो KATHĀS. 103, 231. घूर्णन् 72, 7. घूर्णन्मूर्धा Spr. 1234. — caus.: शिरः Verz. d. Oxf. H. 120, a, 19.

V. Theil.

— घ्रा, विस्मयाघूर्णितं शिरः KATHĀS. 31, 142. मदाघूर्णितलोचन BHĀG. P. 10, 10, 3.

— व्या, °घूर्णति — वनराजयः KATHĀS. 101, 176.

— वि, °घूर्णन्ति KATHĀS. 106, 22. °घूर्णित 34, 229. मदविघूर्णितलोचन BHĀG. P. 10, 33, 24.

घूर्ण vgl. महाघूर्णा.

घूर्णि RANTIDEVA bei UGĒVAL. zu UNĀDIS. 4, 52.

घृङ् KĀTH. 24, 7. घ्राङ् TAITT. ÂR. 5, 1, 4.

घृणि 1) a) *Lichtstrahl* ÂNANDAL. 96. — 2) NILAK. erklärt घृणिनाम् durch दिवसानाम्, रम्याणाम् durch रात्रीणाम्.

घृणिन् 1) adj. a) *mitleidig* MBh. 3, 1363 (= लज्जावत् Schol.; vgl. क्री, क्रीणि). BHĀG. P. 10, 77, 23. अ° nicht weich, nicht zu mitleidig Spr. 3479.

— b) *Alles tadelnd, mit Allem unzufrieden* MBh. 3, 5813. — 2) m. N. pr. eines Sohnes der Devaki BHĀG. P. 10, 83, 51.

घृत Sp. 892, Z. 6 lies 3, 226 st. 226.

घृतपूर vgl. पिष्टपूर.

घृतश्रुत्, घृतश्रुत्निधनम् PĀNĀV. Br. 9, 1, 18. 13, 11, 18.

घृष्टि 1) wohl auf 1. घर्ष zurückzuführen wie auch 2. घृष्टि; vgl. KUHN in Z. f. vgl. Spr. 11, 385.

घोङ् vgl. जार्क 1) b).

घोटकमुख Verz. d. Oxf. H. 213, b, 17. 217, b, 2.

घोडेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 18.

घोषा HARIV. 12363.

घोषिक (von घोषा) m. (sc. कृत्त) Bez. einer best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 86, a, 30. 202, a, 3.

घोत्कार m. das Schnaufen der Nase NĀRAS. P. 43 im ÇKDR. u. नासिका.

घोर 2) b) pl. als R̥shi KĀTH. ÂṢV. 1, 1. — 4) b) यानि कानि च घोरानि सर्वोद्देशु तवाभवन् Ind. St. 5, 370. — f) Bez. eines best. mythischen Geschosses MBh. 3, 3491. — 3) f. ई (!) N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā WILSON, Sel. Works 2, 39. — Vgl. मृत्ता°.

घोरद्वप 1) adj. dessen äussere Erscheinung Scheu einflösst M. 7, 121. — 2) f. घ्रा N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā WILSON, Sel. Works 2, 39.

घोरहृदय m. eine Form ÎÇVĀFA's SARVADARÇANAS. 83, 10. अघोर oder अघोर 17.

घोलय् vgl. noch u. कालि.

घोष 1) a) Z. 2 vom Ende füge nach Stimme hinzu RV. PRĀT. 13, 5. 6. Schol. zu AV. PRĀT. S. 261 (I, 3. 4). — f) ein Asura KĀTH. 23, 8. ein Fürst BHĀG. P. 12, 1, 16. — h) ein lärmmachender Schmuck: °प्रघोष BHĀG. P. 10, 8, 22. घोषाः कटिपादभूषणकिङ्किणयः Comm.

घोषण 2) Spr. 39. इति राज्ञा स्वन्गरे दापयामास घोषणाम् KATHĀS. 64, 86. यस्य भ्रमति कृत्स्ने ऽस्मिन्त्रिलोके कीर्तिघोषणा 90, 178.

घोषद् s. गोषद्.

घोषवत् 3) = वीणा HALĀJ. 1, 96. वीणा घोषवतीम् KATHĀS. 111, 82.

घोर heißen Kaṇva und Pragātha RV. ANUKR.

घोषेय (von घोषा) m. metron. des Subhastja RV. ANUKR.

घ्न 1) c) दुर्गघ्ना f. HARIV. 9426. — d) SŪRJAS. 1, 24. 49. 52. 55. f. घ्नी 2, 61. घ्रा vgl. जिघ्र.